

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt over de onzorgvuldige wijze waarop het college van burgemeester en wethouders van Doetinchem jegens hem heeft gehandeld in verband met een naar zijn persoon ingesteld extern onderzoek, onder meer wat betreft:

- de informatieuitwisseling tussen de gemeente en de anonieme tipgever, en;
- het niet vastleggen c.q. ontbreken van schriftelijke informatie over en in verband met het in zijn geval ingestelde externe onderzoek.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoeker was tot 1 april 2006 in dienst van de gemeente Doetinchem als bijstandsconsulent. Op 12 november 1999 raakte verzoeker betrokken bij een verkeersongeval, waarbij hij een whiplash opliep en als gevolg waarvan hij zijn werkzaamheden niet meer kon verrichten. Verzoekers aanvraag om toekenning van een WAO-uitkering is bij besluit van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverklaringen (UWV) van 22 december 2000 afgewezen op de grond dat er geen sprake is van arbeidsongeschiktheid als een rechtstreeks en medisch objectief vast te stellen gevolg van ziekte of gebrek. Deze beslissing is in beroep door de bestuursrechter bevestigd.

2. De gemeente Doetinchem heeft onder meer een onderzoek laten doen naar de mogelijkheden om verzoeker te reïntegreren in het arbeidsproces. Het resultaat van dat medisch onderzoek was aanleiding voor de gemeente om het UWV om een heroverweging van zijn afwijzende beslissing te vragen, maar het UWV wees dat verzoek op 9 oktober 2003 af. De externe arbeidsdeskundige deelde de gemeente op 23 augustus 2004 mee, dat er geen mogelijkheden waren om verzoeker te reïntegreren.

Het college van burgemeester en wethouders van Doetinchem informeerde verzoeker op 9 mei 2005 over zijn voornemen tot ontslag per 1 juni 2005 op grond van onbekwaamheid of ongeschiktheid voor de vervulling van zijn functie, anders dan wegens ziekte of gebreken. Dat voornemen is geëffectueerd met het besluit van 10 maart 2006. Dit besluit om verzoeker met ingang van 1 april 2006 ontslag te verlenen is in beroep door de bestuursrechter op 24 april 2007 bevestigd.

3. Hoffman Bedrijfsrecherche b.v. informeerde verzoeker per brief van 22 november 2006 over het volgende:

"In opdracht van gemeente Doetinchem, Raadhuisstraat 2 te Doetinchem hebben wij in het kader van een onderzoek naar uw activiteiten tijdens uw ziekteperiode uw persoonsgegevens verwerkt.

Voor nadere informatie kunt u zich bij de gemeente Doetinchem wenden tot (...).

Met deze melding hebben wij voldaan aan onze verplichting volgens de Wet bescherming persoonsgegevens."

4. Verzoeker wendde zich direct tot zijn advocaat die daarop op 23 november 2006 telefonisch contact opnam met de gemeente Doetinchem. Verder schreef verzoekers advocaat de gemeente op 6 december 2006 het volgende:

"Tijdens het telefonisch onderhoud gaf u aan dat de reden van dit persoonsonderzoek was gelegen in een anonieme melding aan het adres van de gemeente Doetinchem. U was bereid te melden dat het persoonsonderzoek niet heeft geleid tot het nemen van juridische stappen. Er zou kennelijk niets onoorbaars zijn geconstateerd. Tevens heeft u aangegeven dat er vanuit de gemeente Doetinchem geen aanleiding bestaat voor vervolgonderzoeken.

Op verzoek van de heer H. (verzoeker; N.o.) zou ik graag een afschrift van de rapportage betreffende dit persoonsonderzoek ontvangen. Indien en voor zoverre u vanwege protocollaire argumenten geen afschrift van de rapportage zou kunnen verstrekken, zou ik graag een beknopte samenvatting van de onderzoeksresultaten van u verkrijgen."

5. Het college van burgemeester en wethouders van Doetinchem deelde verzoekers advocaat per brief van 12 december 2006 het volgende mee:

"In 2004 bereikten het toenmalige hoofd van de eenheid publiekszaken (...) signalen dat de heer H. tijdens ziekteverlof werkzaamheden zou verrichten.

In verband daarmee heeft zij opdracht verstrekt aan Hoffmann Bedrijfsrecherche bv om via observaties vast te stellen of de signalen op waarheid berustten en zo dit het geval mocht zijn de aard van de werkzaamheden in kaart te brengen.

Bedoelde observaties hebben in 2005 plaatsgevonden. Hierover is mondeling gerapporteerd aan (het betrokken hoofd; N.o.). De rapportages wezen uit dat de observaties geen bijzonderheden opleverden. Vastgesteld werd dat de signalen niet op waarheid berustten. Het uitbrengen van een schriftelijke rapportage achtten wij derhalve niet noodzakelijk.

De uitkomst van het onderzoek gaf voorts geen aanleiding verdere stappen te zetten. Om die reden heeft (het betrokken hoofd; N.o.) vlak vóór haar vertrek bij onze gemeente Hoffmann Bedrijfsrecherche bv verzocht conform de verplichting volgens de Wet bescherming persoonsgegevens uw cliënt melding te doen van de door het bureau ondernomen activiteiten. Het bureau heeft uw cliënt hieromtrent op 22 november 2006 geïnformeerd.

Wij hechten zeer veel waarde aan het integer handelen van onze medewerkers. wij hebben begrepen dat de heer (...) u op 23 november 2006 telefonisch op de hoogte heeft gesteld van de resultaten van het onderzoek. Daarbij heeft hij aangegeven dat het doel van het onderzoek niet alleen was om de signalen over uw cliënt te verifiëren maar tevens om - zoals is gebleken - het integer handelen van uw cliënt te bewijzen. In die zin achten wij het van groot gewicht te kunnen vaststellen dat zijn integriteit niet ter discussie staat."

6. Verzoeker wendde zich per brief van 25 maart 2007 tot het college met het verzoek om, met toepassing van de Wet openbaarheid van bestuur, hem alle stukken met betrekking tot het naar hem ingestelde persoonsonderzoek per omgaande toe te sturen, waaronder een kopie van de anonieme tip en van het protocol of de gemeentelijke richtlijnen met betrekking tot een persoonsonderzoek. Op 9 april 2007 zond verzoeker het college een rappel.

7. Het college reageerde per brief aan verzoeker van 4 mei 2007. De inhoud van die brief komt grotendeels overeen met de brief van 12 december 2006. Verder schreef het college het volgende:

"In 2004 bereikten het toenmalige hoofd van de eenheid publiekszaken (...) uit anonieme bron signalen met concrete aanwijzingen dat u tijdens ziekteverlof werkzaamheden zou verrichten, i.c. stratenmakerswerk.

In verband hiermee heeft zij na ampel beraad opdracht verstrekt aan Hoffmann Bedrijfsrecherche b.v. (...)"

De bijlagen bij deze brief waren:

- a. de brief van het recherchebureau van 20 februari 2005, met een omschrijving van de aard van het onderzoek, de doelstellingen, een plan van aanpak en de kostenraming.
- b. een tussenbericht van het recherchebedrijf aan het betrokken hoofd.

8. Verzoekers advocaat deelde de gemeente per brief van 21 juli 2007 onder meer mee, dat de reactie van 4 mei 2007 voor verzoeker onvoldoende was en dat voor kwesties als deze, waarin het recht op privacy kan worden geschaad, de gemeente toch een protocol zou moeten hebben. Tevens verzocht de advocaat nog eens om toezending van een kopie van alle stukken die op de kwestie betrekking hebben.

9. De gemeentesecretaris van de gemeente Doetinchem deelde verzoeker per brief van 17 juli 2007 onder meer mee, dat het toenmalige hoofd publiekszaken via anonieme bron concrete aanwijzingen had gekregen dat sprake zou zijn van onregelmatigheden en dat een bedrijfsrecherchebureau was ingeschakeld om na te gaan of er sprake was van plichtsverzuim in de zin van de gemeentelijke Arbeidsvoorwaardenregeling (zie Achtergrond, onder 1.). Verder deelde de gemeentesecretaris mee, dat verzoeker alle van

belang zijnde stukken had ontvangen en dat er geen notulen van beraad waren opgemaakt en evenmin andere rapportages dan die al met de brief van 4 mei 2007 waren meegestuurd.

Als bijlage bij de brief was een kopie bijgevoegd van een op 18 februari 2005 verzonden e-mailbericht van het toenmalige hoofd publiekszaken aan Hoffmann Bedrijfsrecherche met onder meer het volgende:

"Eind vorig jaar bespraken wij telefonisch uw offerte voor een eventueel door u uit te voeren onderzoek. Vanwege de winterperiode heb ik daar op dat moment van af gezien. Graag wil ik het betreffende onderzoek binnenkort op laten starten. Wilt u mij een nieuw offertevoorstel doen? Ik stel het op prijs indien u onder het kopje "aanleiding" wilt opnemen dat de eerste contacten hierover in november 2004 zijn geweest echter dat in verband met het jaargetijde, in combinatie met de vermoedelijke werkzaamheden, het op dat moment niet opportuun leek om het onderzoek eerder te starten dan maart 2005. De strekking van de offerte kan verder gelijk zijn (dus ook: eerst proef-observaties en een lange doorlooptijd)."

10. Verzoeker wendde zich op 10 oktober 2007 tot het college van burgemeester en wethouders van Doetinchem met een klacht over onder meer de omstandigheid dat hem niet de gevraagde stukken waren verstrekt en dat in de wel verstrekte stukken uit niets bleek van zwaarwegende redenen om tot een extern onderzoek over te gaan. Verder stelde verzoeker dat de gevolgde procedure in strijd was met de jurisprudentie (zie Achtergrond, onder 2.) en dat in strijd met de bevestiging van de opdracht door het recherchebureau niet schriftelijk over het onderzoek was gerapporteerd.

11. De klachtbehandelaar van de gemeente adviseerde het college op 19 december 2007 de klacht met betrekking tot het uitblijven van een schriftelijke rapportage door het bedrijfsrecherchebureau gegrond te verklaren en voor het overige niet gegrond. De klachtbehandelaar overwoog onder meer, dat door het onderzoek van het recherchebureau zichtbaar was gemaakt, dat verzoeker geen onrechtmatige handelingen had verricht, waarmee zijn integriteit is bevestigd, en dat deze informatie ook telefonisch was doorgegeven aan de anonieme tipgever. Volgens de klachtbehandelaar kon geen informatie over de identiteit van de tipgever worden verstrekt op grond van artikel 10, lid 2 onder e. van de Wet openbaarheid van bestuur, dat strekt tot eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

Het college handelde verzoekers klacht af per brief van 22 januari 2008 en schreef hem het volgende:

"Wij hebben naar aanleiding van uw klacht een intern onderzoek ingesteld. Tijdens dit onderzoek heeft het ons verbaasd dat nagenoeg het gehele persoonsonderzoek telefonisch is behandeld en afgewikkeld en nagenoeg geen stukken in het dossier

voorhanden zijn. Gelet hierop zijn wij tot het oordeel gekomen dat uw klacht op één punt gegrond is (verstrekken van medewerkersrapportages), doch voor de overige punten ongegrond is. Voor de volledigheid verwijzen wij u naar het (advies van de klachtbehandelaar; N.o.), waarin onder punt 1 tevens de wettelijke grondslag is opgenomen voor het niet vermelden van de gegevens van de anonieme tipgever. Tevens treft u kopieën aan van de desbetreffende medewerkersrapportages."

De bijlage bij deze brief betrof een kopie van het rapport van het bedrijfsrecherchebureau, waarmee op verzoek van de gemeente in december 2007 alsnog de eerdere telefonische rapportage schriftelijk is bevestigd.

12. Verzoeker diende begin 2008 bij het bedrijfsrecherchebureau een klacht in over onder meer de gevolgde werkwijze en over het niet doen van een onderzoek naar de door de gemeente bedoelde concrete aanwijzingen dat hij als stratenmaker zou hebben gewerkt.

Het recherchebureau gaf verzoeker per brief van 12 februari 2008 een reactie op zijn klachtbrief, met een verwijzing naar de mogelijkheid om over een handeling van de gemeente een klacht bij de gemeente Doetinchem in te dienen.

Verzoeker wendde zich daarop per brief van 7 maart 2008 tot de klachtencommissie voor particuliere beveiligingsorganisaties met onder meer de klacht dat zijn klacht niet inhoudelijk was behandeld.

De klachtencommissie deed op 4 september 2008 uitspraak. Verzoeker is op geen van de door hem aangevoerde punten in het gelijk gesteld.

De commissie overwoog ten aanzien van verzoekers klacht dat zaken zijn onderzocht die niet relevant zijn, dat tijdens een activiteitenonderzoek wordt gerapporteerd over alle zaken die zijn geobserveerd, zonder daarin een eigen schifting te maken. Het is aan de opdrachtgever om te bepalen wat relevant is in verband met het ziektebeeld. Het weglaten van bepaalde informatie uit het rapport zou dan onzorgvuldig zijn, omdat het dan niet meer objectief is.

Verder overwoog de commissie dat in strijd met de voorwaarden niet schriftelijk aan de werkgever was gerapporteerd en dat, door pas in december 2007 te rapporteren, was bijgedragen aan een onrechtmatige oordeelsvorming bij de opdrachtgever. Die rapportage betrof in beginsel echter de relatie opdrachtgever en opdrachtnemer, waar verzoeker buiten stond. Er was niet gebleken dat de eerste, mondelinge rapportage anders was of had moeten zijn.

Wat betreft verzoekers klacht dat niet was voorkomen dat de opdrachtgever informatie heeft verstrekt aan een anonieme tipgever, oordeelde de commissie dat acties van de opdrachtgever niet kunnen worden toegerekend aan de opdrachtnemer en dat die opdrachtgever zich tegenover de klachtencommissie daarvoor ook niet behoefde te

verantwoorden.

13. In zijn reactie op de klacht verwees het college in zijn brief van 18 juni 2008 naar de hiervoor opgenomen feiten en omstandigheden. Verder deelde het college het volgende mee.

Eind 2004 was een melding ontvangen dat verzoeker zou werken als stratenmaker. De gemeente had als werkgever tot taak om verzoeker, die langdurig was uitgevallen na een ziekmelding, te doen reïntegreren in het arbeidsproces. Gelet op de aard van verzoekers klachten stonden werkzaamheden als stratenmaker aan een reïntegratie in de weg, zodat de gemeente op grond van haar wettelijke reïntegratieverplichtingen die melding diende te onderzoeken. Tevens is onderzocht of sprake was van plichtsverzuim in de zin van de arbeidsvoorwaardenregeling die op verzoeker van toepassing was. Vanwege de mogelijke gevolgen voor verzoeker was een deugdelijk onderzoek van belang. Daarom was besloten dat onderzoek uit te besteden aan Hoffmann Bedrijfsrecherche BV.

Gelet op het belang van de gemeente kon in dit geval tot een onderzoek worden besloten dat de privacy van betrokkene zou schenden. Dat onderzoek, bestaande uit in omvang en duur beperkte observaties vanaf de openbare weg van in totaal 30 uur is een passend middel. Dat standpunt vindt steun in de uitspraak van de rechtbank te Amsterdam van 8 augustus 2007 (zie Achtergrond, onder 2.).

Wat betreft de verplichting om na te gaan of sprake was van daadwerkelijk plichtsverzuim moet er een op voldoende duidelijke aanwijzingen gebaseerd vermoeden zijn, en het mag niet zijn gestoeld op de spreekwoordelijke roddel en achterklap. De gemeente volgde hierbij de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de jurisprudentie.

De inhoud van de anonieme melding gaf voldoende aanleiding om het bedrijfsrecherchebureau in te schakelen. Het toenmalige hoofd Publiekszaken stelde vast dat de aanwijzingen van plichtsverzuim voldoende ernstig en concreet waren, en zeer serieus dienden te worden genomen. Nadat de in april en juni 2005 uitgevoerde observaties de vermoedens niet bevestigden, heeft het bedrijfsrecherchebureau het hoofd Publiekszaken dat telefonisch meegedeeld.

Naar aanleiding van verzoekers klacht van 10 oktober 2007 heeft het bedrijfsrecherchebureau de eerdere telefonische rapportage van de observaties in april en juni 2005 alsnog op schrift gesteld en is dat rapport aan verzoeker toegestuurd.

14. Verzoeker reageerde op de brief van het college van 18 juni 2008 met onder meer het volgende.

Uit niets is gebleken dat de gemeente Doetinchem een verzuimbeleid hanteert en door de wijze waarop is gereageerd lijkt het erop, dat in de zaak een selectief standpunt is bepaald. De stelling van het college dat lange tijd niet vaststond of al dan niet sprake was van

arbeidsongeschiktheid in de zin van de WAO is in strijd met de feiten, immers het UWV nam daarover al op 22 december 2000 een beslissing.

Uit de overigens toch al zeer summiere informatie over en in verband met de anonieme tip blijkt nergens waarom niet meteen een onderzoek is gestart, maar pas in april 2005, dat is de maand waarin hem mondeling was meegedeeld dat de gemeente wilde onderhandelen over de beëindiging van de dienstbetrekking.

Verzoeker stelde dat de gang van zaken hem reden tot ernstige twijfel gaf aan het bestaan van de anonieme tip(gever), en dat de gemeente zijns inziens heeft gezocht naar een reden voor ontslag, kennelijk omdat het ontbrak aan vertrouwen in de afloop van een ontslagprocedure wegens onbekwaamheid, anders dan wegens ziekte of gebreken.

II. Beoordeling

15. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dit beginsel brengt mee dat een burger de informatie wordt verstrekt die hij nodig heeft om zijn verweer te kunnen voeren in een procedure.

16. Verzoekers klacht betreft in feite, dat hem nooit overtuigend is verklaard waarom het college van burgemeester en wethouders van Doetinchem in 2005 naar hem een onderzoek heeft laten instellen, en of de anonieme tipgever de werkelijke aanleiding was. Dat onderzoek is uitgevoerd door een bedrijfsrecherchebureau, in het laatste jaar van verzoekers dienstverband met de gemeente, in een periode waarin het college het voornemen had om de dienstbetrekking met hem te beëindigen. Dat voorgenomen ontslag was het sluitstuk van een langdurig proces, dat begon met een verkeersongeval eind 1999, waarbij verzoeker een whiplash opliep, omdat arbeidsongeschiktheid ten gevolge van deze whiplash niet kon worden vastgesteld kwam verzoeker niet in aanmerking voor toekenning van een WAO-uitkering. Het bleek ook niet mogelijk om verzoeker in een geschikte functie te reïntegreren. Op 9 mei 2005 informeerde het college verzoeker over het voornemen om hem te ontslaan op grond van onbekwaamheid of ongeschiktheid voor de vervulling van zijn functie, anders dan wegens ziekte of gebreken. Dat ontslag is na een bezwaar- en beroepsprocedure uiteindelijk per 1 juni 2006 verleend.

Het bedrijfsrecherchebureau observeerde verzoeker een aantal keren in de maanden april en juni 2005, volgens de gemeente naar aanleiding van een in november 2004 ontvangen anonieme tip aan het toenmalige hoofd van de afdeling Publiekszaken dat verzoeker zou werken als stratenmaker.

17. Een werkgever die een anonieme tip over een mogelijk onjuist handelen van een van zijn werknemers ontvangt, ziet zich gesteld voor de vraag of en zo ja, hoe daar op moet worden gereageerd. Voor zowel de werkgever als de werknemer is het van belang dat

duidelijkheid wordt verkregen en mogelijke twijfel wordt uitgesloten. Op onbestemde signalen hoeft niet te worden gereageerd, maar wel op een tip die feitelijk is onderbouwd en die voldoende aanknopingspunten biedt voor een gericht onderzoek. Een gericht onderzoek wil zeggen, dat het onderzoek uitsluitend strekt tot het vaststellen van de feiten en omstandigheden die nodig zijn om te kunnen beoordelen of is gehandeld in strijd met de voorschriften waar de betrokkene zich aan dient te houden, en op de naleving waarvan het bestuursorgaan hoort toe te zien.

18. In de situatie van dit geval ging het volgens de gemeente om een tip over het verrichten van met name genoemde werkzaamheden tijdens ziekteverlof. De werkgever heeft vervolgens besloten tot het laten doen van een onderzoek dat bestond uit een beperkt aantal observaties, met het uitsluitende doel om vast te stellen of verzoeker al dan niet tijdens zijn ziekteverlof werkzaamheden als stratenmaker verrichte. Dat was een hier passend middel. Bij dat onderzoek is komen vast te staan dat die tip niet op feiten beruiste en dat er geen grond was tot twijfel aan verzoekers handelen op dit punt.

19. De Wet bescherming persoonsgegevens verplicht de bewerker van persoonsgegevens tot het verstrekken van informatie daarover aan degene wiens gegevens zijn bewerkt. In de situatie van dit geval betreft het dus een verplichting van zowel het bedrijfsrecherchebureau als de gemeente.

Het bedrijfsrecherchebureau voldeed aan die verplichting door verzoeker op 22 november 2006 mee te delen dat er in april en juni 2005 een onderzoek naar zijn persoon was verricht, onder verwijzing naar zijn werkgever voor de details. Pas op 23 november 2006, op initiatief van verzoeker, heeft een medewerker van de gemeente hem een toelichting gegeven. Dat is veel te laat en niet zorgvuldig: de gemeente had verzoeker binnen een redelijke termijn nadat het bedrijfsrecherchebureau telefonisch verslag had gedaan van zijn observaties uit eigen beweging behoren te informeren over het onderzoek, de aanleiding daartoe en het resultaat daarvan.

Nu dat pas is gebeurd nadat verzoekers ontslag onherroepelijk vaststond, kon bij hem twijfel rijzen of hem in de loop van de daaraan voorafgaande bezwaar- en beroepsprocedure geen voor hem belangrijke informatie was onthouden. Indien verzoeker tijdens de ontslagprocedure had geweten dat hij op verzoek van zijn werkgever was geobserveerd, had hij van die wetenschap gebruik kunnen maken voor het voeren van zijn verweer. De gemeente had dat, als partij in een procedure, horen te beseffen en had moeten bijdragen aan een zuivere procesverhouding met verzoeker door hem tijdig en volledig te informeren.

20. Verder moet de vraag worden beantwoord welke informatie aan verzoeker verstrekt had moeten worden. Weliswaar is verzoeker, na herhaalde verzoeken van zijn kant, de informatie verstrekt die beschikbaar was, maar die informatie kan niet als toereikend worden beschouwd. In dit geval is wezenlijke informatie telefonisch uitgewisseld en niet

schriftelijk vastgelegd. Zo is er geen notitie gemaakt van het essentiële gesprek met de anonieme tipgever. Dat is strijdig met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid, namelijk dat bestuursorganen nauwkeurig moeten werken en aan hen verstrekte informatie adequaat behandelen en vastleggen.

Het ging hier om informatie met voor zowel het bestuursorgaan als verzoeker mogelijk zwaarwegende consequenties. De toenmalige leidinggevende van verzoeker had dat moeten beseffen en daar naar moeten handelen door de data en de inhoud van de gesprekken met de anonieme tipgever en het bedrijfsrecherchebureau schriftelijk vast te leggen. Ook dat is niet gebeurd, waardoor niet meer met zekerheid vast te stellen is of daadwerkelijk een anonieme tip de aanleiding is geweest voor de opdracht tot observatie en, zo ja, wat de inhoud van die tip was.

21. Tot slot wordt nog opgemerkt dat het college zich op het standpunt kon stellen dat om redenen van privacy verzoeker niet kon worden geïnformeerd over de identiteit van de anonieme tipgever. Die tip was ook slechts de aanleiding voor een besluit van het college tot het doen van een onderzoek en het college diende verzoeker daarom te informeren over de gronden van zijn besluit. Volgens de klachtbehandelaar is die tipgever later geïnformeerd over de uitkomst van het onderzoek. Dat betekent dus dat geen sprake was van een anonieme tipgever, maar van een bij de gemeente bekende tipgever van wie de identiteit niet aan verzoeker bekend kon worden gemaakt. Dat is verzoeker onvoldoende duidelijk gemaakt, zodat bij hem, mede door het ontbreken van een gespreksverslag, twijfel kon rijzen aan het bestaan van de tip en de tipgever.

De onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Doetinchem is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Doetinchem, is gegrond wegens strijd met het beginsel van fair play.

Onderzoek

Op 29 februari 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer H. te Braamt, met een klacht over een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Doetinchem. Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd het college een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reacties van betrokkenen gaven aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Het verzoekschrift van 27 februari 2008, met bijlagen;
2. Verzoekers brief van 2 april 2008;
3. De reactie van het college van burgemeester en wethouders van Doetinchem van 18 juni 2008, met bijlagen;
4. De uitspraak van de commissie van beroep van de vereniging van particuliere beveiligingsorganisaties van 4 september 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Arbeidsvoorwaardenregeling van de gemeente Doetinchem

Artikel 16.1.1.

"1. De ambtenaar die de hem opgelegde verplichtingen niet nakomt of zich overigens aan plichtsverzuim schuldig maakt dan wel bij herhaling aanleiding geeft tot toepassing te zijnen aanzien van maatregelen van inhouding, beslag of korting, als bedoeld in de tweede titel van de Ambtenarenwet, kan deswege disciplinair worden gestraft.

2. Plichtsverzuim omvat zowel het overtreden van enig voorschrift als het doen of nalaten van iets dat een goed ambtenaar in gelijke omstandigheden behoort na te laten of te doen."

2. Jurisprudentie

De rechtbank, sector civielrecht, te Amsterdam overwoog in zijn uitspraak van 8 augustus 2007 (LJN: BB4516) met betrekking tot een onderzoek door middel van observaties naar een ziek gemelde werknemer onder meer dat de privacy van betrokkene daardoor is geschonden, maar dat dit nog niet wil zeggen dat de werkgever het van toepassing zijnde recht heeft geschonden en onrechtmatig heeft gehandeld.

Bij de beoordeling achtte de rechter onder meer van belang dat betrokkene zich gedurende een periode van meerdere jaren veelvuldig en langdurig ziek heeft gemeld en dat de uitkeringsinstantie haar voor minder dan 15% arbeidsongeschikt achtte. De werkgever diende daarom de reïntegratie van betrokkene opnieuw ter hand te nemen. In dat verband hebben de bedrijfsarts en de verzuimcoördinator betrokkene meermalen opgeroepen voor een gesprek, echter door haar is diverse keren afgezegd. De observaties waren gericht op het vaststellen of terecht was afgezegd om de opgegeven redenen, namelijk bedlegerigheid en niet in staat zijn tot het voeren van een inspannend gesprek, en niet om na te gaan of betrokkene al dan niet ziek was. Betrokkene stelde weliswaar dat de bedrijfsarts haar 100% arbeidsongeschikt achtte, maar daaruit volgt niet dat zij geen medewerking hoefde te verlenen aan een uitnodiging van de werkgever tot een gesprek, waarbij ook de bedrijfsarts aanwezig zou zijn.

In het licht van deze omstandigheden achtte de rechter het observeren van betrokkene gerechtvaardigd, en het uitvoeren van de in omvang en duur beperkte observaties rondom de geplande gesprekken een passend middel.